

ПРОТОКОЛ

№ 816

гр. София, 22.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 23 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Биляна М. Вранчева
Яна Ем. Владимирова

при участието на секретаря Даниела Д. Генчева
и прокурора И. Любч. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Андрей Ангелов Частно наказателно дело № 20231100200900 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 12:45 часа се явиха:

ОСЪДЕНИЯТ Г. М. Л. се явява лично, доведен от затвора гр. София.

ЗА НЕГО СЕ ЯВЯВА адв. В.В., с днес представено пълномощно

ЯВЯВА СЕ и адв. Н.Н. от САК, определена за служебен защитник на осъдения Л..

С оглед данните, че осъденият Л. е упълномощил свой защитник в настоящото производство.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОСВОБОЖДАВА адв. Н.Н. от съдебно заседание.

Препис от протокола да се издаде на адв. Н. за послужване пред НБПП.

АДВ. В.: Моля да ми бъде дадена възможност в рамките на 10 минути, за да се запозная с материалите по делото

СЪДЪТ, с оглед направеното искане от адв. В.

О П Р Е Д Е Л И :

ОБЯВАВА 10 МИНУТИ ПОЧИВКА

След обявената почивка съдебното заседание продължава в 13,05 ч. при участието на същия съдебен състав, страни и секретар по делото.

АДВ. В.: Запознах се с материалите по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНИЙТ Л.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намери, че са налице предпоставките за разглеждане на делото

и

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ОСЪДЕНИЯ, както следва

Г. М. Л. - роден на ***** г. в гр. Главиница, обл. Силистра, българин, български гражданин, висше военно образование, женен, живущ с. Гуцал, обл. Софийска, общ. Самоков, ЕГН *****.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА ПРАВАТА НА ОСЪДЕНИЯ Л. В НАСТОЯЩОТО ПРОИЗВОДСТВО.

ОСЪДЕНИЙТ Л.: Разбрах правата си. Нямам искания за отводи към състава на съда, прокурора и секретаря.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча доказателства.

АДВ. В.: Няма да соча доказателства.

С оглед становището на страните

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА в качеството на писмени доказателства служебно изисканото актуално свидетелство за съдимост на осъдения Л.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО с разясняване предложението на Главния прокурор на Република България на осъдения Л..

ОСЪДЕНИЙТ Л.: Разбирам какъв е предмета на делото. Ще взема отношение, след като изслушам страните по делото.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да сочим доказателства.

СЪДЪТ, на основание чл. 283 от НПК

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА и ПРИЕМА писмените доказателства по делото.

Считайки делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И :

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че съдът следва да постанови определение за приспособяване на чужда присъда по дело № 1-309/2019 г. Петроградския районен съд на Санкт Петербург от 22.10.2019 г., влязла в сила на 23.11.2019 г., с която на българския гражданин , с установена по делото самоличност ,му е наложено наказание в размер на 10 години „лишаване от свобода“ за извършено от него престъпление по чл. 228.1, ал. 5, вр. чл. 30, ал. 3 от НК на

Руската Федерация, като са определили режим на изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“.

Мотивите са ми следните: Описаната фактическа обстановка на деянието, съдържаща се в приобщената към делото присъда е видно, че така извършеното деяние отговаря на престъплението по чл. 354а, ал.2, изречение 2, алт. 2, връзка ал.3, връзка чл. 354а, ал.1 , предл. 5, ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК на Република България, а именно разпространил наркотични вещества, т.е. направил опит, който не е довършен, поради независещи от дееца причини.

Това престъпление според българския НК е наказуемо с лишаване от свобода от 5 до 15 години глоба от 20 хил. до 100 хиляди лева.

Наложеното на Л. наказание очевидно е под максимума предвиден в НК на Република България и считам, че така наложеното наказание лишаване от свобода несъмнено съответства на българското законодателство и не се налага неговото приспособяване. С оглед вида и размера и наложеното от руския съд наказание - 10 години лишаване от свобода, моля да постановите наказанието да се изпълнява в РБ при първоначален „строг“ режим, съгласно разпоредбата на чл. 57, ал.1, т.2, буква „а“ от ЗИНЗС

Налице са предпоставките на чл. 457, ал.5 НПК за зачитане на задържането и изтърпяното наказание в чужбина, поради което така определеното наказание в размер на 10 години лишаване от свобода следва да се приспадне времето на предварителното задържане на Л. от 31.08.2018 г. до влизане в сила на присъдата, като очаквания край на наказанието е фиксиран към 30.08.2028 г.

Моля да вземете решение да приспособите така издадената спрямо Г. Л. присъда от Руската Федерация.

АДВ. В.: Съгласен съм с почти всичко, казано от представителя на обвинението с изключение. Лично моето мнение предвид представените по преписката доказателства и превода на присъдата издадена от Петербургския Районен съд е че би следвало да се приеме, че сме изправени пред случай, при който на подзащитния ми е наложено наказание за извършено от него престъпление по наказателния кодекс на Руската Федерация, който не съответства точно на текстовете, които са посочени от прокуратурата.

От една страна там се говори, четейки мотивите на тази присада, че виждате ли Л. и още две лица са внесли на територията на Руската Федерация почти 40 килограма кокаин. Твърдение, което според мен не получава необходимото обяснение в мотивите на присъдата, но все пак ние не можем да коригираме същата.

Ако тръгнем на тази плоскост в българския НК има различни текстове, дали ще бъде текст по 354-а НК, който според мен е правилен, защото имаме подобен текст, който беше чл. 342 от НК, когато се говори за трансфер през граница на наркотични вещества. Не мога да се съглася с мнението на прокуратурата е че е точно чл. 354 а, ал.2 НК най-тежкото наказуемо. За да се наложи и приеме твърдението и становището на прокуратурата би следвало да има доказателства по делото, че задържаната стока е в особено големи размери.

От това което аз успях да се запозная и да се прочета не видях подобни експертизи, остойностяване или каквото и да е и при условие, че аз не съм специалист в тази област, няма как това квалифициращо обстоятелство да бъде прието за доказано. В този ред на мисля, че по правилното би било настоящият съдебен състав да приеме, че сме изправени пред случай, в който да се приеме според защитата, че текстът от НК на Руската Федерация съответства на 354-а ,ал.1 НК, защото всеки един от квалифициращите признаци трябва да бъде доказан, а не да се предполага, дори на пръв поглед да изглежда, че количеството от 40 килограма кокаин е голяма, никъде не пише каква му е стойността.

По отношение на първоначалния режим, моля да отчетете, когато преценявате първоначалния режим, описаните като т. 7, т.10, 11 и 14 от приложението към Предложението на Главния прокурор, тъй като Г. Л. е бил комендант на целия затвор, а за да бъде такъв комендант значи характеристиките са му повече от добри. Той е бил лицето на всички затворници за пред затворническата администрация. В този ред на мисли моля и това обстоятелство да бъде отчетено при решението ви относно режима.

ОСЪДЕНИЙТ Л.: Нямам какво да добавя.

СЪДЪТ ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ

ОСЪДЕНИЙТ Л.: Радвам се, че се прибрах в България. Запознах се с цялата тяхна правосъдна система. Моля да ми приспособите присъдата и да си изтърпя наказанието в България

След изслушване последната дума на осъдения СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ след съвещание, като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството по реда на чл. 457, ал.2 НПК е образувано по предложение на Главния прокурор на Република България, с което се иска от СГС да приспособи влязлата в сила присъда на Руската Федерация по отношение на българския гражданин Г. М. Л. в съответствие с изискванията на българския закон.

Настоящият съдебен състав намери, че направеното предложение е основателно и следва да бъде уважено.

От представените по делото доказателства и в частност присъдата постановена по дело № 1-301/19 на Петроградски Районен съд на Санкт Петербург се установява, че българският гражданин заедно със съпроцесниците си К. и Й. на 31.08.2018 г. на територията на Руската Федерация в гр. Санкт Петербург се е опитал да разпространи високорисково наркотично вещество, а именно кокаин, с нето тегло 39 840, 01 грама. Тримата са действали в изпълнение на единен престъпен умисъл и в съответствие с предназначенията за конкретния деец роля. Деянието е

приключило във фазата на опита, тъй като тримата български граждани са задържани от правоохранителните органи на Руската Федерация. Посочените в присъдата на руския съд факти са задължителни за българския съд при извършване на квалификацията на деянието по българския НК.

Именно, съобразявайки установените в хода на проведеното наказателно производство в Руската Федерация факти настоящият съдебен състав намери, че престъплението за което Л. е осъден на територията на Руската Федерация съответства на престъпление по чл. 354-а, ал. 2, изречение 2, предл. 2, връзка ал. 1, връзка чл. 20, ал. 2, връзка ал. 1, връзка чл. 18, ал. 1 от българския НК.

В тази връзка и предвид направеното оспорване от страна на защитата съдът намира, че по всички критерии, установени в съдебната практика, количеството кокаин от 39 840,01 грама съответства на законовия квалифициращ признак, особено големи размери, като проверката на стойността на така посоченото високорисково наркотично вещество е определяема, съгласно действащата нормативна уредба на Република България (ПМС № 23/29.01.1998г.) и покрива именно признака „особено големи размери“.

Деянието е извършено в съучастие, тъй като съпроцесниците на Л., а именно К. и Й. също са участвали в изпълнителното деяние на престъпление, а същото е приключило във фазата на опита по независещи от дейците причини, свързано с тяхното залавяне от страна на полицейските органи на Руската Федерация. В този смисъл и съдът намери за правилна квалификацията предложена от представителя на държавното обвинение.

От материалите по делото се установява, че българският гражданин Г. М. Л. от задържането му на 31.08.2018 г. до влизането на присъдата в сила на 23.11.2019 г. е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“, поради което този период следва да бъде приспаднал при изпълнението на наказанието.

Също така следва да бъде приспаднало и времето от влизането на присъдата в сила до влизане на настоящото определение, през който Л. търпи наказание „лишаване от свобода“.

Съгласно разпоредбата на 354-а, ал.2 от българския НК предвиденото наказание е от 5 до 15 години „лишаване от свобода“, което означава, че не се налага редукция на определеното от страна на руския съд наказание от 10 години „лишаване от свобода“.

По българския закон е предвидено и кумулативно наказание „Глоба“, но тъй като такова не е наложено от страна на руския съд, то не следва да бъде обсъждано неговото приложение.

По отношение на първоначалния режим на наложеното наказание „лишаване от свобода“ който следва да бъде определен от настоящия съдебен състав, съобразявайки съответното деяние и императивната разпоредба на чл.

57, ал. 1, т. 2 буква „а“ от ЗИНЗС съдът намери, че следва да бъде определен именно „строг“ режим на изтърпяване.

Искането на защитата за приложимост на разпоредбата на чл. 57, ал. 3 от ЗИНЗС съдът намери за неоснователно, доколкото данните съдържащи се в представените от Руската Федерация документи не сочат българския гражданин Л. да е имал поведение, което да се отличава с изключителност и да води до извод, че същият не е лице с висока степен на обществена опасност. Да, действително същият не е наказван при престоя си в пенитенциарната система на територията на Руската Федерация, но липсват данни и да е награждаван. Също така не са налични и данни да е проявявал инициативността, посочена от страна на защитата.

В този смисъл не са налице основанията визирани в разпоредбата на 57, ал.3 ЗИНЗС.

Ето защо и по изложените мотиви

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, Наказателно отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ присъда от 22.10.2019 г., влязла в сила на 23.11.2019 г. на Петроградски Районен съд на Санкт Петербург по дело № 1-301/19, с която българският гражданин Г. М. Л. с ЕГН ***** е осъден за извършено на 31.08.2018 г. престъпление по ч. 3, чл. 30, ч. 5, чл. 228.1 на НК на Руската Федерация на наказание 10 години „лишаване от свобода“, което престъпление съответства на престъпление по чл. 354-а, ал. 2, изречение 2, връзка ал. 1, връзка чл. 20, ал. 2, връзка ал.1, връзка чл. 18, ал. 1 от НК на Република България, като наказанието което следва да изтърпи на територията на Република България е 10 години „лишаване от свобода“.

ЗАЧИТА и ПРИСПАДА при изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ времето от 31.08.2018 г. до 23.11.2019 г. през което Л. е бил с мярката за неотклонение „задържане под стража“ и времето от 23.11.2019 г. до влизане на настоящото определение в сила през което Л. е търпял наказание „лишаване от свобода“

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 57, ал. 1 т.2 буква „а“ от ЗИНЗС първоначален „строг“ режим за изтърпяване на територията на Република България на остатъка от наложеното му наказание „лишаване от свобода“.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в 14-дневен срок от днес пред САС.

Препис от протокала да се издаде на адв. В., без изричното разпореждане на Председателя на състава.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13,40 ч.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____